

Anonymt innspill, 09.01.2026

Jeg ønsker å dele våre erfaringer som forelder til et barn som ikke fant seg til rette i den ordinære offentlige skolen, men som i dag har fått et trygt og utviklende skolemiljø i friskole. For Mille fungerte ikke vanlig baseskole. Til tross for gode intensjoner opplevde hun over tid manglende tilpasning, lite rom for hennes måte å lære og være på, og en hverdag som gradvis tappet henne for trygghet og mestring. Skolehverdagen ble preget av krav og strukturer som ikke tok tilstrekkelig hensyn til hennes utvikling, tempo og behov for sammenheng og mening i læringen. Skolen var ment å være inkluderende, men for henne ble opplevelsen det motsatte. Hun falt ikke inn i fellesskapet – hun ble stående utenfor det. Overgangen til friskole, og særlig Steinerskolen, har vært avgjørende. Her har hun blitt møtt ut fra et helhetlig menneskesyn, hvor barnets faglige, sosiale og emosjonelle utvikling sees i sammenheng. Undervisningen er tilpasset barnets utviklingstrinn, med vekt på relasjon, rytme, trygg struktur og skapende læring. Dette har gitt Mille en skolehverdag med forutsigbarhet, ro og tilhørighet.

I Steinerskolen opplever hun nå å bli sett som et helt menneske – ikke bare som elev, men som barn i utvikling. Hun møter voksne som har tid til relasjon, som kjenner henne, og som legger til rette for læring gjennom både praktiske, kunstneriske og teoretiske arbeidsformer. Dette har hatt stor betydning for hennes trivsel, mestring og lyst til å lære. For vårt barn er friskolen ikke et alternativ til fellesskolen – den er selve forutsetningen for å kunne delta i et skolefellesskap. Når begrepet «fellesskolen» brukes uten å inkludere friskolene, oppleves det som at barn som Mille plasseres utenfor det fellesskapet man samtidig sier man ønsker å styrke.

Friskolene er for mange barn en del av løsningen, ikke et problem. De bidrar til å forebygge utenforskap, skolevegring og tap av mestring ved å tilby pedagogiske rammer som rommer ulikhet, gir tid til utvikling og møter barn der de er.

Jeg mener derfor at skole-Norge trenger friskolene som en integrert del av det samlede utdanningstilbudet. Friskoler som Steinerskolene representerer et pedagogisk mangfold og en verdifull ressurs for skoleutvikling i Norge. Et inkluderende samfunn må romme mangfold – også i hvordan vi organiserer skole og læring. For noen barn er nettopp dette mangfoldet avgjørende for at de skal få en trygg, meningsfull og god skolehverdag.